สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

วิถีชีวิตชาวเรือ

THE LIFE OF MARINER

นายวันรบ ไทรเมือง

MR. WANLOP TRAIMUANG

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 49741
วัน. เดือน, ปี 12 มี.ค. 2547

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชุน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงหเสนี)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กันจณา ดำโสภี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

.....กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จั่นฝังเพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	วิถีชีวิตชาวเรือ The life of mariner
ชื่อ	นายวันรบ ไทรเมือง
สาขาวิชา	ประติมากรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2545
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์

บทคัดย่อ

เมืองไทยเรามีแม่น้ำสายสำคัญหลายสาย ก่อเกิดเป็นแม่น้ำสายใหญ่หล่อเลี้ยงชีวิตมากมาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา ก่อนไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทยที่จังหวัดสมุทรปราการ คนไทยผูกพันต่อสายน้ำมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันวิถีชีวิตที่เกิดขึ้นตามสายน้ำจึงมีจำนวนที่มากขึ้นหลากหลายอาชีพ อย่างเช่น อาชีพของชาวบ้านที่ต้องอาศัยน้ำในแม่น้ำใช้ประโยชน์ทางด้านการเพาะปลูก หรือวิถีชีวิตที่อยู่บนน้ำ ต้องอาศัยเส้นทางน้ำในการดำรงชีพ สายน้ำจึงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการนำน้ำมาบริโภค และการนำน้ำจากแม่น้ำมาทำความสะอาดส่วนต่าง ๆ ของเรือ

ในอดีตวัสดุที่นำมาต่อเรือนั้นยังคงทำขึ้นมาจากไม้ เพราะเป็นวัสดุที่หาได้ง่ายในสมัยนั้น แต่ในปัจจุบันเมื่อเทคโนโลยีมีวิวัฒนาการมากขึ้น มนุษย์จึงต้องสร้างเรือที่แข็งแรงกว่าซึ่งทำด้วยเหล็กให้เข้ามาแทนที่ เพื่อให้สามารถทนต่อสภาพการใช้งานเป็นเวลาที่ยาวนาน และยังรับจำนวนของสินค้าในแต่ละเที่ยวได้มากกว่าเรือไม้ เรือเหล็กจึงเป็นที่นิยมนำมาใช้ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตกันมาก ในปัจจุบันครอบครัวของข้าพเจ้าได้ดำรงชีวิตอยู่บนเรือชนิดนี้ ข้าพเจ้าจึงได้เรียนรู้ได้พบเห็นสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เกิดขึ้นตามริมคลองและวิถีชีวิตเดียวกัน จากที่ได้ดำรงชีวิตอยู่บนเรือ จึงทำให้รู้สึกถึงคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของเครื่องมือนานาชนิดที่ใช้ในขณะตอนทำงาน จึงได้ทำรูปทรงของอุปกรณ์การเดินเรือแห่งนี้ นำมาแทนค่าความรู้สึกตามวิถีของครอบครัวและตัวของข้าพเจ้าทั้งที่เคยขึ้นในอดีต และที่ยังดำรงอยู่ในปัจจุบัน นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะทางด้านประติมากรรม คลี่คลายผสมผสานรูปทรง ให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่ขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้า นายวันรบ ไทรเมือง ขอขอบพระคุณ รศ. อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์ ผู้ที่ให้ความรู้ความเข้าใจ ตลอดการทำงานของตัวข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้ามิอาจสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้ ถ้าหากขาดความรู้ความเข้าใจ คำแนะนำจากอาจารย์ รวมทั้ง ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกแขนง อันมาซึ่งความสำเร็จวิชา รูปแบบ และแนวทางของข้าพเจ้า อันเปรียบเสมือน สติปัญญา ในการแก้ไขปัญหาตลอดการทำงาน ผู้ที่ข้าพเจ้ามิอาจลืม ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้มีพระคุณอย่างสูงเป็นผู้ที่ให้โอกาส ความรักความเข้าใจ และเป็นกำลังใจตลอดมา สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คุณค่าและความหมายของคำว่า วิถีชีวิตชาวเรือ ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานศิลปะ อันเป็นแนวทางของข้าพเจ้า ขอขอบคุณ

วันรบ ไทรเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	8
แนวความคิดสร้างสรรค์	9
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	10
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
กระบวนการสร้างงานประติมากรรม	15
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	16
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	16
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	21
5 บทสรุป	25
เอกสารอ้างอิง	26
ผลงานศิลปะ	27
ประวัติผู้เขียน	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
รูปที่ 1 ภาพที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	5
รูปที่ 2 ภาพอิทธิพลจากงานศิลปะของ Henry Moore	8
รูปที่ 3 แบบร่างชุดที่ 1	10
รูปที่ 4 แบบร่างชุดที่ 2	13
รูปที่ 5 ภาพประกอบวิเคราะห์ทัศนธาตุ	17
รูปผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 1	28
รูปผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 2	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
ชื่อหัวข้อศิลปนิพนธ์
"วิถีชีวิตของชาวเรือ"

บทนำ

เมืองไทยเรามีแม่น้ำอยู่หลายสาย เช่น แม่ปิง วัง ยม น่าน ซึ่งมาบรรจบกันที่ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ เกิดเป็นแม่น้ำสายใหญ่หล่อเลี้ยงชีวิตมากมาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยาอันเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ก่อนไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย ตรงปากน้ำ จังหวัดสมุทรปราการ คนไทยผูกพันธ์ต่อสายน้ำมาโดยตลอด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คนไทยยังคงต้องอาศัยสายน้ำเพื่อการดำรงชีพ อย่างเช่น การนำน้ำมาจากแม่น้ำ มาใช้ในด้านการเกษตร เพื่อความอุดมสมบูรณ์ของพืชผลให้เจริญเติบโต การขนส่งสินค้า หรือการใช้ประโยชน์จากสายน้ำ เพื่อการคมนาคมขนส่งสินค้า และการรับส่งผู้คนข้ามฟากฝั่งแม่น้ำ นอกจากนี้ความสำคัญของสายน้ำยังเป็นสิ่งสำคัญของวิถีชีวิตการเดินเรือ เพราะกระแสน้ำจะช่วยให้เรือสามารถแล่นไปในสถานที่ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกเพื่อนำสินค้าไปขาย

รูปแบบของเรือในปัจจุบันมีด้วยกันหลายรูปแบบ แต่ละรูปทรงของเรือจะแตกต่างกันออกไป ตามหน้าที่ของเรือ อย่างเช่น เรือทรายจะมีขนาดใหญ่ รูปทรงป้อมอ้วนก็เพื่อที่จะสามารถรับจำนวนของทรายให้ได้มาก หรือเรือหางที่มีขนาดเล็ก เพรียว เรียว แหลม ก็เพื่อให้สามารถแล่นรับส่งผู้คนได้เร็วแต่จะเป็นเรือที่บรรทุกจำนวนคนได้น้อย อุปกรณ์การเดินเรือ อย่างเช่น เมื่อเรือได้เทียบท่าเรือ อุปกรณ์ที่สำคัญ คือ เชือก การโค่งเชือกก็เพื่อการยึดเหนี่ยวกับท่าเรือไม่ให้เรือนั้นหลุดลอยออกไปจากท่าเรือ หรือเมื่อเรือจอดอยู่กลางน้ำ อุปกรณ์ที่สำคัญ คือ สมอเรือ เมื่อสมอเรือถูกทิ้งลงไปสู่พื้นดินใต้น้ำ สมอเรือจะยึดติดกับดินไม่ให้เรือนั้นหลุดลอยไปกับกระแสน้ำหรือแม้แต่ขณะการเดินทาง เชือกจะเป็นตัวช่วยให้เรือยนต์สามารถลากเรือใหญ่ไปได้ อุปกรณ์การเดินเรือต่าง ๆ จึงเปรียบเสมือนตัวแทน วิถีชีวิต ของชาวเรือที่ข้าพเจ้านำมาสร้างสรรค์ในผลงานชุดนี้

ความสำคัญของโครงการ

วิถีชีวิตของชาวเรือ เป็นวิถีชีวิตที่ข้าพเจ้าผูกพันมาตั้งแต่วัยเด็ก ครอบครัวของข้าพเจ้ายังดำรงอาชีพนี้อยู่ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ความทรงจำที่ข้าพเจ้าได้ทั้งจากการเรียนรู้และได้ทำงานคุ้นเคยกับอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการเดินเรือ เช่น สมอเรือ โซ่ เชือกโยงเรือ และไม้พาย สมอเรือ และโซ่ใช้เพื่อการหยุดพักให้เรืออยู่กับที่ ส่วนเชือกและไม้พายแทนเรื่องของการเดินทาง ข้าพเจ้าจึงใช้รูปทรงอุปกรณ์การเดินเรือเหล่านี้เป็นสัญญลักษณ์แทนค่าวิถีชีวิตชาวเรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยนำมาผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ ผสมผสานรูปทรง โครงสร้าง เช่น กระดูกงู และชิ้นส่วนต่าง ๆ ในการเดินเรือ ให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่ตามความคิด จินตนาการส่วนตัว

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อค้นคว้าเรื่องวัสดุที่มีความแตกต่างกันทั้งรูปทรง พื้นผิว และสีบนตัวของวัสดุ
2. เพื่อนำวิธีการประกอบการยึดติดการเชื่อมต่อในลักษณะต่างที่มีความงามเฉพาะตัวนำมาเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ในงานประติมากรรม
3. เพื่อค้นคว้าในเรื่องของลักษณะการเคลื่อนไหวของกลไก เพื่อนำมาใช้กับความคิดสร้างสรรค์ในงานประติมากรรม

ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการแสดงรูปทรงของประติมากรรมโดยมีที่มาจากรูปทรงของเรือ และอุปกรณ์ในการเดินเรือ
2. เป็นผลงานประติมากรรมลอยตัวกึ่งนามธรรม
3. กรรมวิธีในการสร้างเชื่อมโยงโลหะประกอบไม้
4. จำนวน 2 ชิ้น
   4.1 ขนาด 50 x 100 x 240 ซ.ม.
   4.2 ขนาด 100 x 150 x 250 ซ.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์

วิถีชีวิตชาวเรือเป็นวิถีชีวิตที่ข้าพเจ้าผูกพันมาอย่างยาวนานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในสมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก เรือถือเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าได้อยู่อาศัยแทนบ้าน ได้ใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวอย่างอบอุ่น ได้ดิ้นรนต่อสู้ทำงานมาพร้อมกับครอบครัวเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ได้สอนให้ข้าพเจ้ารู้จักอดทนต่อการทำงานอย่างหนัก ภูมิใจและประทับใจต่อวิถีชีวิตชาวเรือที่เป็นอยู่ จากการที่ได้ดำรงชีวิตอยู่บนเรือนั้น ข้าพเจ้ามีหน้าที่หลายอย่าง เช่น สาวเชือกสาวปอ โยงเชือกหรือโต่งเชือก เมื่อเสร็จจากการลงของหรือถ่ายเทสินค้าลงในเรือก็จะทำหน้าที่ล้างเรือกวาดท้องเรือ เวลาเย็นก็กวาดบ้านถูบ้าน เพื่อเตรียมตัวกินข้าวกับคนในครอบครัว การสาวเชือกและการโต่งเชือก จะใช้เรียกในขณะที่เรือเตรียมจอดหรือกำลังจะออกเดินทาง โดยนำเชือกที่มีอยู่บนเรือของเรา นำส่วนของปลายเชือกที่เป็นห่วงคล้องไปบนพุคข้างหนึ่ง แล้วจึงนำปลายเชือกอีกข้างหนึ่งไปคล้องหลักที่มีอยู่บนท่าเรือ หรือเสาหลักไม้ซุงขนาดใหญ่ที่อยู่ตามริมป่าชายเลน แล้วจึงนำปลายเชือกกลับมาพันพุคอีกข้างหนึ่ง เพื่อยึดเหนี่ยวเรือไว้เพื่อเตรียมตัวสู่การเดินทางอีกครั้ง การล้างเรือและการทำความสะอาดคอหัว หรือกวาดท้องเรือ เพื่อป้องกันไม่ให้สินค้าตัวเก่าไปปนเปื้อนกับสินค้าตัวใหม่ อันจะเกิดความเสียหายได้ สมอเรือ คือ ส่วนหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้นำมาเป็นสัญลักษณ์ในการสร้างสรรค์งานของตัวข้าพเจ้า ความสำคัญของสมอเรือคือ เมื่อต้องจอดเรือที่กลางแม่น้ำ หรือกลางทะเลจะมีการทิ้งสมอเรือเพื่อให้หยุดอยู่กับที่ แต่การจอดเรือกลางแม่น้ำนั้น จะจอดกันหลายลำ ถ้าจอดเพียงลำเดียว แรงดันของกระแสน้ำจะพาให้เรือหมุนขวางแม่น้ำได้ สมอเรือจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อวิถีชีวิตชาวเรือในการหยุดพักจากการเดินทางในแต่ละครั้ง อุปกรณ์การเดินเรือต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิต อย่างเช่น ลูกตุ่ม จะใช้สำหรับส่งเชือกในระยะไกล ๆ โดยการโยนลูกตุ่มไปยังเรืออีกลำ ซึ่งอยู่ในระยะที่ห่างเกินไปที่จะโยนเชือกได้ เมื่อโยนลูกตุ่มไปแล้วจึงนำปลายเชือกของลูกตุ่มผู้กติดกับปลายเชือกขนาดใหญ่ที่จะนำไปคล้องกับเรือตรงข้าม ฝั่งตรงข้ามจะรับลูกตุ่มไว้แล้วดึงเชือกขนาดเล็กที่ติดอยู่กับลูกตุ่มเข้ามาถึงปลายเชือกใหญ่จึงนำไปคล้องพุดเรือของตนเอง เชือกใช้สำหรับต่อเรือให้เป็นเรือพ่วงใช้สำหรับการโยงเรือและจอดท่า หรือช่วยในการทิ้งสมอเรือ โซ่ คือ ส่วนหนึ่งที่อยู่คู่กับสมอเรือ เรือเหล็กบางชนิดใช้โซ่แทนเชือกในการทิ้งสมอ สมอจึงไม่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่เพราะน้ำหนักของโซ่ที่มีระยะความยาวจากบนเรือสู่พื้นดินใต้น้ำ จำนวนโซ่จะมีน้ำหนักมากกว่าสมอเรือเสียอีก จึงเพียงพอที่จะยึดเหนี่ยวเรือเหล็กไว้ได้ อุปกรณ์การเดินเรือต่าง ๆ ที่ยกตัวอย่างมีความสำคัญมากจะช่วยให้การเดินเรือเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ถ้าขาดอุปกรณ์หลักเหล่านี้การเดินเรือก็จะเป็นไปอย่างยากลำบาก คุณค่าของความเป็นวิถีชีวิตของชาวเรือเหล็กนี้จึงเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าภูมิใจและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประทับใจ จึงนำรูปทรงของเครื่องมือ วัสดุ พื้นผิว และอุปกรณ์เดินเรือเหล็กต่าง ๆ มาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะทางด้านประติมากรรมของตัวข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

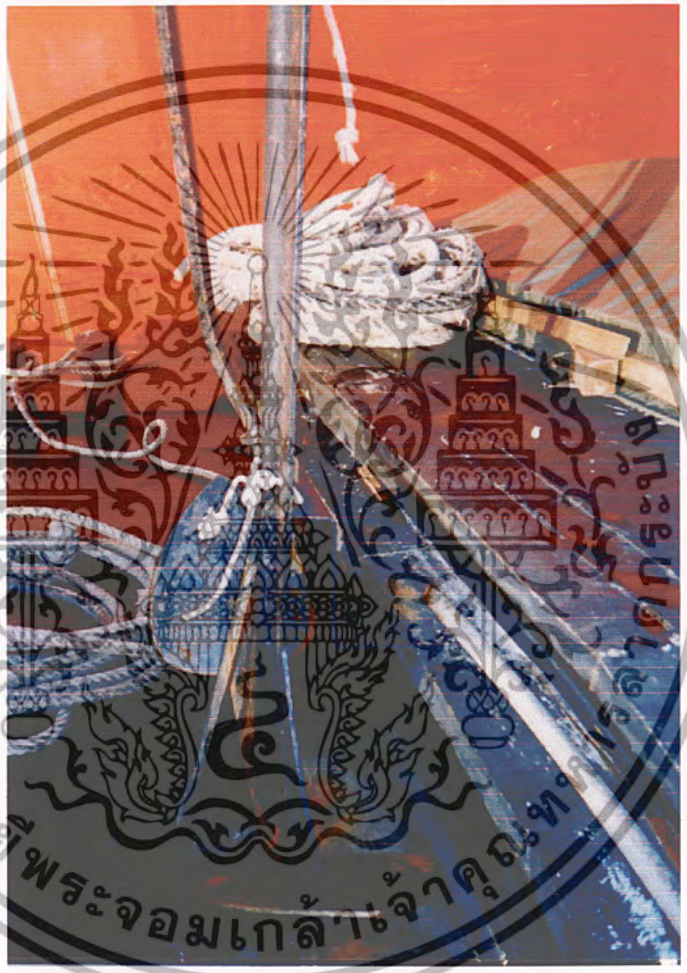

ก. ภาพของสมอเรือที่ใช้สำหรับจอดเรือกลางน้ำ ที่ข้าพเจ้านำมาเป็นแบบในการสร้างงานประติมากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ภาพขณะที่เรือยนต์กำลังลากเรือของพ่อและแม่ไปยังเรือใหญ่ เพื่อถ่ายเทสินค้าขึ้นเรือใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. ภาพขณะที่เรือกำลังถ่ายเทสินค้าลงเรือเพื่อนำไปส่งยังอีกที่หนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับในผลงาน

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากศิลปินชื่อ Henry Moore เป็นศิลปินอยู่ในลัทธิ เซอร์เรียลลิส ระยะเวลาชีวิตของ Henry Moore ตั้งแต่ ค.ศ. 1898 – 1970 ผลงานของ Henry Moore เป็นงานทางประติมากรรมลอยตัวกึ่งนามธรรม โดยนำรูปทรงของคนมาคลี่คลาย ให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่อันสลับซับซ้อน เทคนิคของ Henry Moore มีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ การหล่อปูน แกะหิน และการแกะไม้กลึงไม้ โชว์ความงามของพื้นผิว ข้าพเจ้าจึงนำลักษณะของการกลึงไม้ให้เกิดความงามของลวดลายบนเนื้อไม้ นำมาผสมผสานกับไม้เก่าและโลหะ อันเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ศิลปะด้านประติมากรรมของตัวข้าพเจ้า

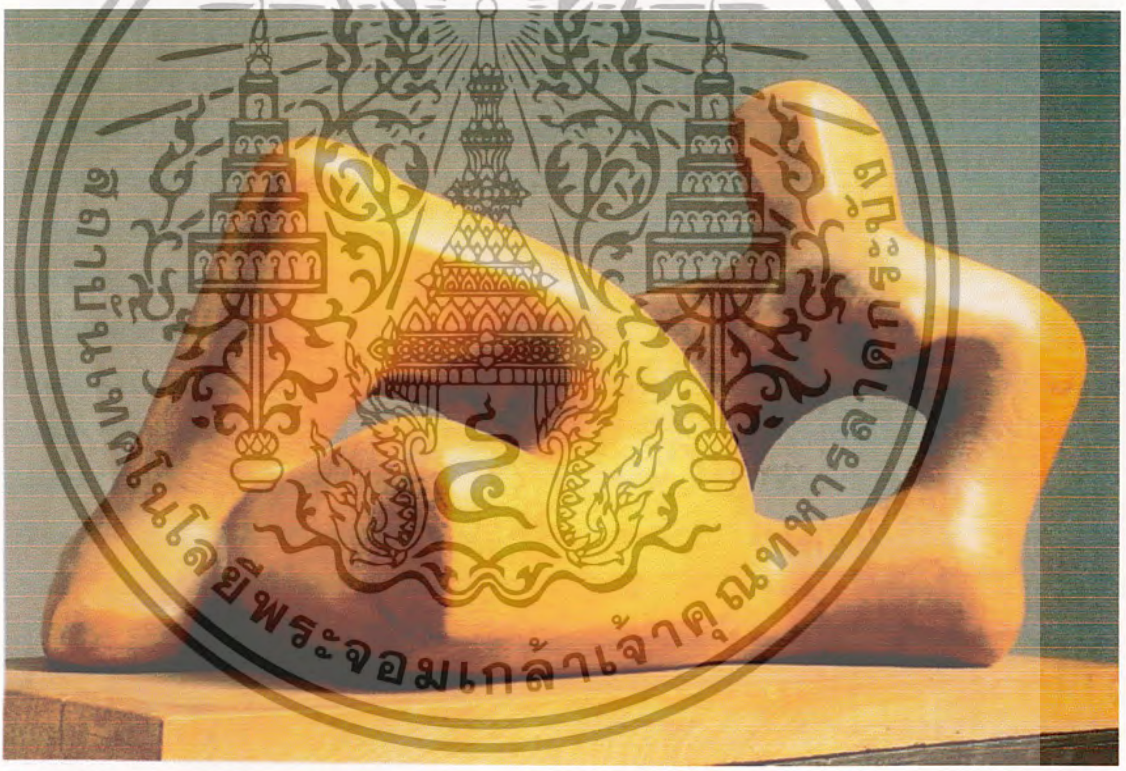

Reclining Figure 1936

Elmwood, 1.42 inches (106 cm)

Wakefreld Ant Gallery, Photo courtesy of the Henry Moore

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

ข้าพเจ้ามีความผูกพันต่อวิถีชีวิตชาวเรือ ตั้งแต่อดีตจนมาถึงปัจจุบัน ความผูกพันที่ยาวนานจากการใช้ชีวิตบนเรือในวัยเด็ก เรือคือสถานที่กินนอน วิ่งเล่น และทำงาน เมื่อข้าพเจ้าเติบโต สิ่งเหล่านี้อาจขาดหายไปบ้าง รวมถึงสภาพแวดล้อมตามสายน้ำที่แปรเปลี่ยนไปจากเดิม แต่สิ่งหนึ่งที่ยังดำรงและคงอยู่คือ คุณค่าของวิถีชีวิต จิตวิญญาณของชาวเรือที่ตราตรึงอยู่ในความรู้สึกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องการสะท้อนความรู้สึกนี้ โดยใช้วัสดุเก่าและใหม่ รวมถึงการนำรูปทรงของอุปกรณ์ในการดำรงชีวิต มาผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางทัศนธาตุ ด้านงานประติมากรรมผสมผสานกับจินตนาการ ให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้นำเอารูปทรงของอุปกรณ์ในการดำรงชีพ ประกอบไปด้วย รูปทรงของโซ่ รูปทรงของสมอเรือ และรูปทรงของเชือกโยงเรือ นำมาประมวลออกมาเป็นภาพร่างก่อนปฏิบัติเป็นผลงานจริงในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งหมด 2 ชุด

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของสมอเรือแทนค่าความเป็นวิถีชีวิตชาวเรือ ประกอบกับรูปทรงของเชือกและโซ่ มาตัดทอนประสมประสานกันให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่และใช้วัสดุที่เป็นเนื้อไม้เก่าแทนค่าความรู้สึกถึงความผูกพันในอดีต ใช้เหล็กกับไม้ใหม่แทนค่าความรู้สึก ความผูกพันในปัจจุบัน การวางรูปทรงของผลงาน มีลักษณะการจัดวางที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวเล็กน้อยเสมือนเรือที่กำลังจะออกสู่การเดินทาง ภาพร่างที่นำมาขยายเป็นผลงานจริง คือ ภาพร่าง ชิ้นที่ 3 เพราะมีรูปแบบที่ลงตัวกว่าและมีความน่าสนใจมากกว่า ชิ้นที่ 1 และ 2

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

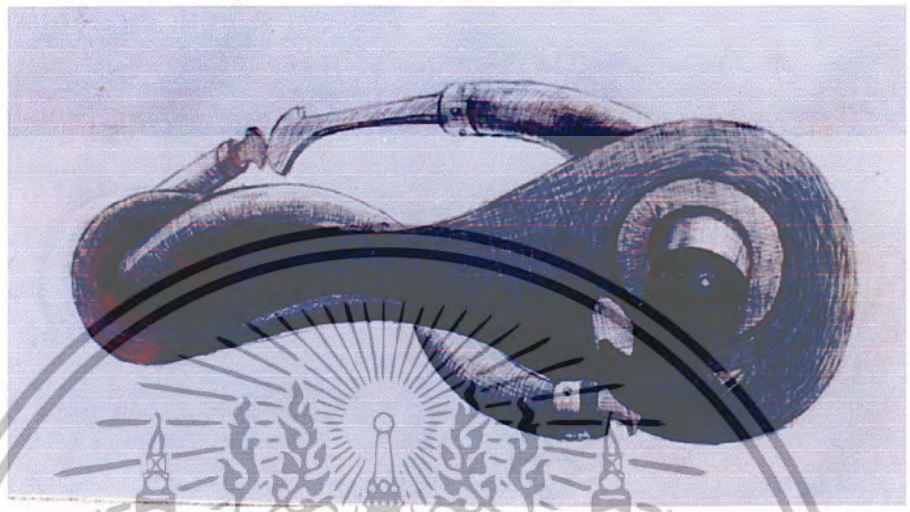

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 2 มีพัฒนาการจากภาพร่าง ชุดที่ 1 ตรงที่ มีการเพิ่มจำนวนของโซ่มากขึ้น มีลักษณะทอดยาวดึงไปข้างหน้า แสดงถึงพลังความแข็งแกร่งกับเวลาที่ยาวนาน ซึ่งมีความแตกต่างกับชิ้นที่ 1 ที่มีลักษณะของเชือกที่ผ่อนคลาย เคลื่อนไหวเล็กน้อย ลักษณะของสมอ ภาพร่างชุดที่ 2 มีการแสดงพลังแห่งการยึดเหนี่ยวของปีกสมอที่ฝังลงไปบนพื้นและขนาดที่ใหญ่ขึ้น

ภาพร่างที่นำมาขยายเป็นผลงานจริง คือ ผลงานชิ้นที่ 4 เพราะมีการแสดงรูปทรงที่ชัดเจน ตรงกับแนวคิด และมีการแสดงรูปแบบที่ต่อเนื่องกับผลงาน ชุดที่ 1 มากที่สุด

กระบวนการสร้างงานประติมากรรม

ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิควิธีการเชื่อมโลหะประกอบไม้และการกลึงไม้ ข้าพเจ้าขยายภาพร่างชุดที่ 1 ให้มีขนาด 25 เท่า ของงานจริง ภาพร่างชุดที่ 2 ขยาย 25 เท่า

ขั้นตอนการดำเนินงานทั้ง 2 ชุด ใช้สายวัดขยายส่วนต่าง ๆ โดยเริ่มจากส่วนที่สำคัญที่สุดของภาพร่าง ในส่วนที่เป็นเหล็ก เมื่อได้ขนาดที่ต้องการนำมาทาบกับกระดาษเทาขาวขีดเส้นได้รูปทรง และขนาดความกว้างความยาวที่ต้องการ แล้วจึงนำมาทาบกับเหล็กที่มีขนาดกว้าง x ยาว 120 x 245 ซ.ม. ความหนา 1.5 มม. ขีดเส้นด้วยเหล็กปลายแหลมตามแบบที่ร่างไว้ด้วยเลื่อยไฟฟ้า ได้รูปทรงที่ตัดเสร็จจึงนำเหล็กที่ตัดมาเจียร์ขอบให้เรียบด้วยเครื่องเจียร์ แล้วจึงหาความหนาของเหล็กที่ตัด ถ้าความหนาของของมีลักษณะโค้งงอ จะใช้เชือกเป็นตัวช่วยวัด เมื่อวัดขยายได้สัดส่วนที่ต้องการ นำไปทาบกับกระดาษร่างตามแบบ นำไปทาบกับเหล็กตัดด้วยเลื่อยไฟฟ้าอีกครั้งได้ขนาดของเหล็กแผ่นที่ต้องการ แล้วจึงนำมาประกบกับเหล็กที่เตรียมไว้ แต้มด้วยทูบเชื่อมให้เป็นกล่องขึ้นมาแล้วจึงเดินทูบอีกครั้ง เมื่อเสร็จตบแต่งด้วยเครื่องเจียร์ให้เรียบสนิท เป็นอันเสร็จขั้นตอนในส่วนของเหล็ก

ในส่วนที่เป็นไม้ มีด้วยกัน 2 แบบ 2 ชนิด ชนิดที่ 1 เป็นแบบไม้ท่อนซื่อ ไม้เต็ง ชนิดที่ 2 เป็นแบบแผ่นซื่อ ไม้ประดู่ ข้าพเจ้าใช้ไม่ท่อนเป็นแกนหลักในงานชุดที่ 1 และ โดยใช้วิธีฝังเหล็กไว้ในเนื้อไม้ เพื่อให้เกิดความแข็งแกร่ง เหล็กที่ฝังจะมีส่วนที่ยื่นออกมาจากเนื้อไม้ เพื่อให้สามารถยึดติดกับส่วนต่าง ๆ ได้

ในส่วนของไม้แผ่นตัดตามแบบด้วยเลื่อยไฟฟ้า นำชิ้นส่วนที่ตัด มาทากาวประกอบติดกันให้หนาตามรูปทรงที่ต้องการ เจียร์ด้วยเครื่องเจียร์ให้ได้ความโค้งเรียบตามภาพร่าง เมื่อทุกส่วนเสร็จสมบูรณ์ตรงตามภาพร่างแล้วจึงนำมาประกอบกันโดยวิธีการเชื่อมติด และการขันด้วยน็อตให้แน่นจึงเริ่มขั้นตอนการแต่งสีโดยการพ่นสี โดยการพ่นสีดำ ลงบนส่วนที่ถูกเจียร์ให้สนิท แล้วทา กีวีดำในส่วนที่เป็นเหล็กให้ทั่ว ในส่วนที่เป็นไม้ จะปล่อยให้เห็นความเป็นเนื้อแท้ของไม้จริง เป็นอันเสร็จขั้นตอนที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
การวิเคราะห์สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

การวิเคราะห์สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้แยกออกเป็น 2 แบบ คือ การวิเคราะห์ทัศนธาตุ และการองค์ประกอบศิลป์ เพื่อให้รู้และเข้าใจความหมายของทัศนธาตุที่นำมาใช้ในศิลปะของข้าพเจ้า

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในตัวงานของข้าพเจ้ามีทัศนธาตุ ดังนี้

รูปทรงโดยรวมในเรื่องขององค์ประกอบ มีการจัดองค์ประกอบที่มีความเป็นเอกภาพ มีความสมดุลของทัศนธาตุ และแสดงถึง อารมณ์ ความรู้สึกของรูปทรง รูปทรงที่ข้าพเจ้านำมาแทนค่า คือ รูปทรงของสมอเรือ เชือก และโซ่

พื้นผิวที่มีอยู่ในตัวงานของข้าพเจ้าในทางทัศนธาตุ หมายถึง สิ่งที่มองเห็นหรือจับต้อง จะรู้สึกถึงพื้นผิวนั้น ๆ เช่น ความหยาบ ความขรุขระ ความเรียบ ความลื่น ซึ่งประกอบไปด้วยพื้นผิวของเหล็ก ไม้ใหม่ และไม้เก่า

พื้นที่ว่าง เป็นทัศนธาตุที่ไม่สามารถมองเห็นได้ พื้นที่ว่างในงานของข้าพเจ้า เป็นตัวกำหนดให้เกิดการมองเห็นของรูปร่าง พื้นที่ว่าง ยังเป็นตัวช่วยแยกแยะความแตกต่างของวัสดุและรูปทรงต่าง ๆ

เส้น คือ ร่องรอยของจุดที่ถูกแรงให้เคลื่อนที่ไป เส้นที่เกิดขึ้นในงานของข้าพเจ้า คือ เส้นที่ใช้แทนความหมายของเชือก เส้นที่เกิดจากทิศทางการดึงของโซ่และเส้นที่ต่อเนื่องกันขององค์ประกอบ ทั้งรูปทรง

น้ำหนัก ในงานปฏิมากรรมของข้าพเจ้า คือ น้ำหนักที่เป็นธรรมชาติของตัววัสดุจริง บริเวณที่ถูกแสง และบริเวณที่เป็นเงาของวัสดุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ผลงานชิ้นที่ 1 **รูปทรง (Forms)**

ก. เป็นรูปทรงสมอที่ใช้แทนค่าการหยุดเดินทางของวิถีชีวิตชาวเรือ เสมือนการได้หยุดพักหยุดคิดถึงอดีตความผูกพัน และสิ่งต่าง ๆ ที่ยังดำรงอยู่

ข. รูปทรงของโซ่ แทนค่าความแข็งแกร่ง ความอดทนกับระยะเวลาที่ยาวนาน เสมือนวิถีชีวิตชาวเรือที่ดำรงอยู่ได้ถึงปัจจุบัน

ค. รูปทรงของเชือก เชือก คือ สิ่งหนึ่งที่ใช้สำหรับในการเดินทาง แต่ข้าพเจ้านำมาแทนค่าการหยุดพักจากการเดินทาง โดยทำให้มีลักษณะหย่อน ผ่อนคลาย เสมือนการได้หยุดพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

49741

ลักษณะพื้นผิว (Texture)

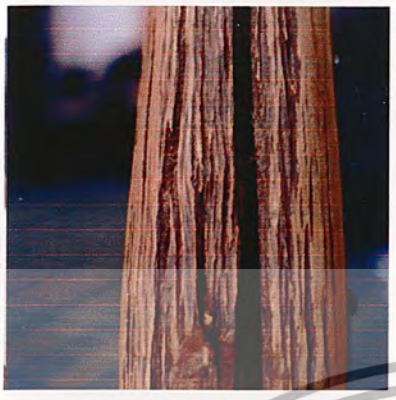

ก. พื้นที่ผิวของไม้เก่า มีอยู่ในตัวงานทั้ง 3 ชิ้น แทนค่าในเรื่องเวลา อดีตที่ผ่านมาแล้วของวิถีชีวิต

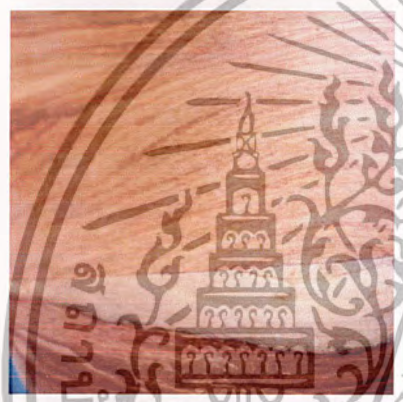

ข. พื้นที่ผิวของไม้ใหม่ ที่มีลักษณะเรียบ แทนค่าความรู้สึกถึงวิถีชีวิตที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน

ค. พื้นที่ผิวของโลหะ ที่มีลักษณะเรียบเงาอยู่ในส่วนของหัวสมอ แทนค่าความรู้สึกถึงวิถีชีวิตสมัยใหม่ที่ยังดำรงอยู่ในปัจจุบันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

ก. เส้นที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของเชือก ที่มีลักษณะผ่อนคลายเคลื่อนไหวไปช้า ๆ แทนค่า การหยุดพักหยุดคิดถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาแล้ว

ข. เส้นที่เกิดจากการเชื่อมต่อกันของโซ่เป็นเส้นยาว แทนค่าการเวลากับการเดินทางของชีวิตที่ยาวนาน

พื้นที่ว่าง (Space)

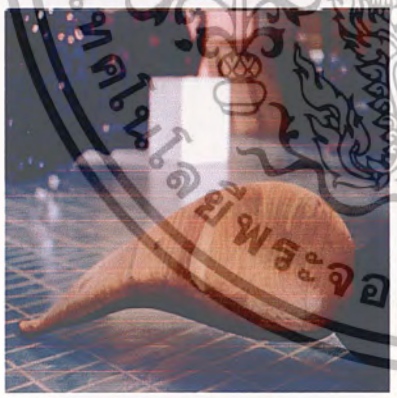

ก. พื้นที่ว่าง เป็นตัวกำหนดให้เกิดมองเห็นของรูปทรงหรือช่วยแยกแยะความแตกต่างของวัสดุที่อยู่ในงานข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก

ก. น้ำหนักในงานชิ้นที่ 1, 2 เป็นน้ำหนักของเนื้อวัสดุจริง น้ำหนักของเหล็กที่มีความแข็งแกร่งและเรียบ แทนค่าความเป็นปัจจุบันที่ตรงข้ามกับน้ำหนักของเนื้อไม้แท้ที่แทนค่าในเรื่องของอดีต

ข. น้ำหนักเนื้อไม้ใหม่ แทนค่า ความเป็นวิถีชีวิตในปัจจุบันที่ให้ความรู้สึกแตกต่างจากไม้เก่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

เป็นการจัดองค์ประกอบให้รูปทรงมีลักษณะตั้งเอนไปด้านหน้าเล็กน้อย เป็นลักษณะของสมอที่กำลังถูกดึงขึ้นสู่ผิวน้ำ เสาไม้คือส่วนที่ใหญ่และสำคัญที่สุดของชิ้นงาน เพราะเป็นตัวยึดเหนี่ยวของส่วนต่าง ๆ ยังช่วยทำให้รูปทรงมีความหนาแน่นมากยิ่งขึ้น ในส่วนของหัวสมอเรือที่ติดอยู่กับเสาไม้ด้านร่างทำด้วยเหล็กสีดำ จึงทำให้รู้สึกถึงน้ำหนักที่ดิ่งลงสู่พื้นดิน ปีกของสมอที่อยู่ด้านข้างของหัวสมอเป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้รูปทรงเกิดความสมดุลทั้ง 2 ด้าน ในส่วนรูปทรงของไม้ที่ใช้แทนลักษณะของเชือก ความยาวของรูปทรงจากด้านล่างถึงด้านบน ช่วยลดความแข็งของตัวเสาขนาดใหญ่ และช่วยให้รูปทรงเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว โซ่ที่อยู่ด้านบนสุดของรูปทรงอยู่ในลักษณะคล้องเกี่ยวเชือกอยู่ แทนค่าการดึงไปด้านบน ทำให้รู้สึกว่ารูปทรงโดยรวมทั้งหมดตั้งอยู่ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

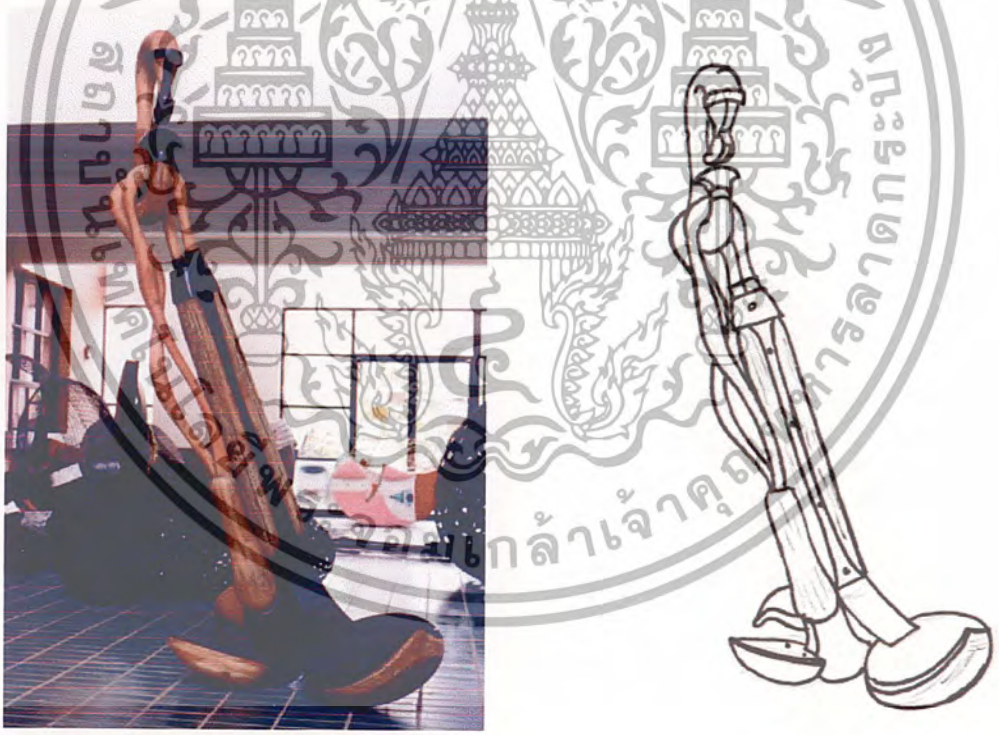

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในงานของข้าพเจ้ามีความกลมกลืนในเรื่องของ รูปทรง เส้น และสี จากตัววัสดุที่เป็นธรรมชาติ

2. ความหลากหลาย (Variety)

งานของข้าพเจ้ามีความหลากหลายในเรื่องของ ตัววัสดุ ลักษณะของรูปทรงที่ใหญ่เล็กไม่เท่ากัน

3. ความสมดุล (Balance)

งานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ มีส่วนของสมอเรือเป็นแกนหลัก เมื่อเพิ่มโซ่กับปีกสมอขึ้นมาจึงทำให้เกิดความสมดุล

4. สัดส่วน (Proportion)

ข้าพเจ้าใช้สัดส่วนของไม้ให้มากกว่าเหล็ก และเหล็กมากกว่าไม้สลับกัน แทนค่า ความเป็นวิถีชีวิตชาวเรือในอดีตและปัจจุบัน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าต้องการให้สมอเรือเป็นจุดเด่น จึงเพิ่มขนาดและรูปทรง เทคนิคของรายละเอียดให้ดูแปลกใหม่ น่าสนใจมากกว่าความเป็นจริง

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวเกิดจาก การซ้ำของโซ่และเชือก แทนการเดินทางของเวลา

7. การจำกัด

ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีการจำกัดรูปทรงที่เหมือนจริงออกไป เพื่อให้เกิดรูปทรงใหม่ตามความคิดของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ลักษณะการจัดวางองค์ประกอบในงานศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 2 เป็นการจัดวางที่มีความแตกต่างจากชุดแรก คือ รูปทรง มีลักษณะที่เฉียงไปข้างมากกว่า เป็นลักษณะของสมอเรือ ในขณะที่อยู่ใต้น้ำ สื่อความหมายถึง อดีต จุดเด่นของงานอยู่ที่ส่วนของตัวสมอที่ซ้อนกันทั้ง 3 ตัว แสดงถึงพลังงานการต้านทาน การยึดเหนี่ยว วัสดุที่ใช้ คือ เหล็ก เพื่อแสดงถึงความแข็งแกร่งของสมอ การซ้ำกันของตัวสมอเรือ เพื่อแทนค่าเวลากับการดำรงชีพที่มีมาอย่างยาวนาน ปีกสมอที่อยู่ด้านบนข้างซ้าย ทอดยาวมาถึงพื้นและด้านล่างข้างขวา เป็นตัวช่วยสร้างความสมดุลให้กับรูปทรง เกิดความลงตัวมากยิ่งขึ้น วัสดุที่ใช้ในส่วนของปีกสมอ มีทั้งเหล็กและไม้สลับกัน แทนค่าความผูกพันที่มีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ส่วนของท้านไม้เก่าที่ทอดยาวเป็นเส้นตรงไปข้างหน้า แทนค่าการเดินทางจากอดีตสู่ปัจจุบัน ไม้ใหม่ที่มีลักษณะเป็นรูปทรงเชือกคล้องไขว้อยู่ติดกับท่อนไม้เก่าที่เชื่อมโยงติดกับสมอ เป็นตัวช่วยลดความรู้สึกที่แข็งของท่อนไม้ให้ดูเคลื่อนไหวอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น เชือกแทนในเรื่องการเดินทางของเวลา ในส่วนของตัวโซ่ที่เชื่อมโยงกับเชือกตอนปลายทำขึ้นจากวัสดุที่เป็นไม้ใหม่ แทนค่าความเป็นวิถีชีวิตชาวเรือที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน ตัวโซ่ยังช่วยให้รูปทรงจบอย่างสมบูรณ์และลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

มีความกลมกลืนที่เกิดจากรูปทรงและเทคนิค การใช้สีและน้ำหนักที่สัมพันกัน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ในงานของข้าพเจ้า มีความหยาบที่แตกต่างกัน เช่น รูปทรงของสมอเรือ เชือก และรูปทรงของโซ่ เทคนิคที่เกิดจากธรรมชาติและเทคนิคที่ทำขึ้นมาใหม่

3. ความสมดุล (Balance)

ผลงานในชุดนี้มีความสมดุลอยู่ที่ การจัดวางรูปทรงให้อยู่ในตำแหน่งที่พอเหมาะพอดี และมีการกระจายเทคนิคให้สอดรับกันอย่างลงตัว

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในงานประติมากรรมชุดนี้ ข้าพเจ้ากำหนดสัดส่วนของไม้ให้มากกว่าเหล็ก เพื่อให้ความรู้สึกที่แตกต่างจากงานที่มีตัวเหล็กมากกว่าได้ และเพื่อให้รูปทรงดูมีความเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ความเป็นเด่นอยู่ที่ ส่วนที่แสดงหลังของสมอเรือ และเทคนิควิธีการผสานกันระหว่างเหล็กกับไม้ แสดงถึงคุณค่าของวิถีชาวเรือที่ผูกพันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

เกิดจากทิศทางของรูปทรงที่พุ่งไปข้างหน้า และลักษณะของเชือกที่โค้งรับไปด้านหน้าจนถึงตัวโซ่ที่ดึงไปด้านหน้า จึงทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของงาน

7. การจำกัด (Economy)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีการจำกัดรูปทรงโดยการตัดทอนความเป็นจริงออกไป และนำมาผสมผสานกันให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
บทสรุป

จากวิถีชีวิตที่ดำรงอยู่ ก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ซึ่งต้องการสะท้อนเรื่องราวให้สาธารณชนได้รู้จักและเข้าใจความเป็นวิถีชีวิตนี้มากยิ่งขึ้น ผ่านชีวิตจริงที่ข้าพเจ้าดำรงอยู่ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงเรื่องราวความผูกพันต่อวิถีชีวิตชาวเรือที่มีมาอย่างยาวนาน โดยใช้รูปทรงของอุปกรณ์การยังชีพต่าง ๆ เช่น สมอเรือ แทนค่าความผูกพันต่อวิถีชีวิตชาวเรือในอดีต โซ่และเชือก แสดงถึงการเดินทางของเวลาสู่ปัจจุบัน ความผูกพันที่ข้าพเจ้ารู้สึก แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ อดีตและปัจจุบัน โดยใช้ตัววัสดุเป็นตัวสื่อความหมาย อดีตแทนค่าด้วยวัสดุจากธรรมชาติที่มีลักษณะผุกร่อน ผ่านกาลเวลามาอย่างยาวนาน และวัสดุที่เป็นเหล็ก แทนค่าอดีตโดยการสร้างร่องรอยบนเหล็ก แทนการกัดกร่อนของวัสดุ ส่วนที่สื่อถึงความผูกพันในปัจจุบัน แทนค่าด้วยวัสดุจากธรรมชาติและวัสดุที่มีลักษณะพื้นผิวใหม่ ภาพร่างชุดที่ 1 ชิ้นที่ 3 มีความแตกต่างจากผลงานจริงตรงขนาดของสมอ ซึ่งเป็นแกนหลักของผลงานในภาพร่าง ขนาดจะมีส่วนที่เล็กจนเกินไป ไม่สมดุลกับรูปทรงส่วนอื่น ๆ จึงนำมาขยายให้ใหญ่ขึ้นในผลงานจริง

ภาพร่างชุดที่ 2 ชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้าจัดวางผลงานอยู่ในแนวเฉียง แสดงลักษณะของรูปทรงของสมอที่อยู่ในน้ำ ทิศทางของสมอพุ่งไปด้านหน้า แทนค่าการเดินทางของเวลา ผลงานจริง ชุดที่ 2 มีความแตกต่างกับภาพร่างตรงที่ การปรับรูปทรงของปีกสมอด้านซ้ายให้มีขนาดเล็กลง เพราะในภาพร่างมีขนาดที่ใหญ่จนเกินไป ทำให้รู้สึกขัดแย้งกับรูปทรงโดยรวมทั้งหมด

ปัญหาข้อเสนอแนะจากการปฏิบัติงานในผลงานจริงทั้ง 2 ชุด ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การประกอบเหล็กที่เร่งรีบจนเกินไป ทำให้ขนาดและสัดส่วนของรูปทรงที่เกิดจากการผิดพลาด ส่วนตอนปลายของสมอในผลงาน ชุดที่ 2 มีขนาดที่เล็ก จึงไม่สามารถรับน้ำหนักของโซ่ที่มีขนาดใหญ่ได้ จึงมีการปรับให้ขนาดของโซ่มีขนาดที่เล็กลง เพื่อให้สามารถรับน้ำหนักไว้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- นายณัฐวุฒิ, ความผูกพันระหว่างคนไทยกับสายน้ำ, กรุงเทพ ฯ, ปี พ.ศ.พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2541.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน สะท้อนภาพสู่วิถีชีวิตชาวเรือ No.1/2546

เทคนิค เชื่อมโลหะประกอบไม้

ขนาด 80 x 235 x 250 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน สะท้อนภาพสู่วิถีชีวิตชาวเรือ No.2/2546

เทคนิค เชื่อมโลหะประกอบไม้

ขนาด 1900 x 320 x 190 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายวันรบ ไทรเมือง

MR. WANLOP TRAIMUANG

เกิด 11 ตุลาคม 2523

ที่อยู่ 2444/27 หมู่ 14 ต. สำโรงเหนือ อ. เมือง จ. สมุทรปราการ

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนวัดบางไผ่นาด
- โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย
- วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
- ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติแสดงงาน

- ร่วมแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 17 – 19
- ร่วมแสดงการประกวดประติมากรรม ปตท. ครั้งที่ 17
- แสดงงาน ณ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา มหาวิทยาศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้